

VSBfonds Beurzen Verslagformulier

Jaar toekenning beurs	2019-2020
Nederlandse instelling	Universiteit van Amsterdam
Buitenlandse instelling (+ ev. college)	University of Chicago
Daadwerkelijke verblijfsduur	20/08/2019 tot en met 01/04/2020 (Door corona heb mijn studie in Nederland online moeten afronden tot 01/08/2020)

Inhoudelijk verslag

a) Voorbereiding op je verblijf

Ik denk niet zozeer dat je je mentaal goed kan voorbereiden op nieuwe buitenlandervaringen. Het is iets dat je ondergaat, simpelweg. Wat wel zeer nodig was, was administratieve voorbereiding. De visum-aanvraag is al een avontuur opzich, en dan ben je nog niet eens aan je echte avontuur begonnen. Ik heb toch zeker wel een volle dag per week besteed aan administratie om zowel mijn aankomst bij de universiteit te regelen en de applicatie voor het visum. Het lukt allemaal zelf en je komt er uiteindelijk wel uit, maar het is een hoop opzoeken, mailen, en in de gaten houden. Achteraf is het het allemaal waard natuurlijk, en ik snap dat een land niet zomaar iedereen kan laten invliegen om deel te nemen aan academische activiteiten, maar het was wel vervelend.

Samenvatting:

De nodige voorbereiding is vooral administratief. De visum-aanvraag is een langdurig proces dat veel geld en tijd kost. De universiteit biedt genoeg begeleiding om het te laten slagen, maar het vereist alsnog veel op- en uitzoeken.

b) Opvang door de buitenlandse instelling

In één woord: fantastisch. De Universiteit van Chicago is een privé-instelling met een budget van - ik geloof – acht miljard euro, hetgeen betekent dat de universiteit een zekere elite-cultuur kent. Voor mij als “nuchtere Hollander” hoeft dat allemaal niet zo, maar het fijne is wel dat de universiteit dus ook groot budget kent om studenten vriendelijk te ontvangen. In de eerste weken van het semester zijn we goed ontvangen met meerdere welkomsevenementen en diners. Daarbij kent de universiteit ook veel goed georganiseerde offices die er volledig op gericht zijn om studenten te helpen in hun studentenleven. Dit tezamen leidde ertoe dat ik al gauw mijn weg kon vinden in Chicago (op campus) en vrienden heb kunnen maken.

Nu denk ik ook dat ik er goed aan heb gedaan om een maand eerder naar Chicago te gaan dan uiteindelijk nodig was. Hierdoor was ik al snel comfortabel in mijn ruimtelijke omgeving en kon ik de eerste sociale contacten leggen. De universiteit organiseert een aantal zomercursussen, vrij toegankelijk voor studenten. De wiskundecursus waar ik aan deelnam was een goede, laagdrempelige manier om alvast aan het universiteitsleven te wennen.

Samenvatting:

UChicago is een machtig instituut met veel middelen, hetgeen betekent dat ze veel diensten kunnen aanbieden om het begin wat makkelijker te maken. We zijn zeer welkom ontvangen met veel evenementen, diners, en hulp van offices gericht op het helpen van studenten met het coördineren van hun studentenleven.

c) Indruk van de woonomstandigheden, aanpassing aan de cultuur/samenleving, sociale activiteiten

Mijn woonomstandigheden waren sober maar prima. Mijn budget was niet ruim, wat ook niet kan als je 60.000USD collegegeld betaald. Ik had een kamertje, een badkamertje, en een keuken die ik moest delen met de hele flat. Gelukkig koken Amerikanen niet veel zelf. De buurt waar ik woonde: Hyde Park (South-Side) is een bijzondere buurt met veel verschil tussen de rijke studenten en de veelal armere Afro-Amerikaanse bevolking. Het zet je aan het denken. Racisme en de BLM-beweging hebben veel los gemaakt in de samenleving in Amerika en ook hier in Nederland, maar in Chicago South-Side voel je dat misschien wel in het bijzonder. De segregatie en ongelijkheid wordt meteen duidelijk alleen al als je naar school loopt. Hoe verder je naar campus toebeweegt, hoe meer de omgeving verandert van armoede naar elite, en daarmee ook van zwart naar wit. Een groot contrast. Natuurlijk, voor zij die het kunnen betalen (de studenten bijvoorbeeld) zijn de faciliteiten top. Sociale activiteiten waren er natuurlijk ook, zelfs na het harde studeren. De universiteit deed goed haar best om activiteiten voor studenten te organiseren – hier heeft UChicago ook ruim budget voor. Elke twee weken organiseerde de Universiteit wel een evenement met muziek, eten, en drinken in een van de campusgebouwen vaak georganiseerd door studentgroepen zelf of onze begeleiders van het MAPSS programma. Zo was er met kerst een groot gala. Verder had ik natuurlijk vrienden waar ik geregeld mee samen kwam. Chicago South-Side is een beetje uit de buurt van de grote binnenstad, dus sociale activiteiten waren vaak kleinschalig, niet ver van campus, maar daardoor niet minder leuk.

Samenvatting:

Chicago is natuurlijk een mega-stad. De faciliteiten voldoen aan de hoogste standaarden en het aanpassen ging dus gemakkelijk. Enkel, wonen in Chicago South-Side kan tot een “culture-shock” leiden door de verschillen tussen arm en rijk die vaak ook parallel lopen met de verschillen tussen blanke Amerikanen en Afro-Amerikanen.

d) Faciliteiten aan de buitenlandse instelling (studiefaciliteiten, onderzoeksfaciliteiten, campus)

Ik val in herhaling wellicht, maar ook hier speelt het Rockefeller-gehalte een grote rol. De onderzoeksfaciliteiten waren namelijk uitzonderlijk. Campus zelf, zoals in Amerika wel vaker het geval is, is al een klein dorp opzich, en alles wat een student dus nodig heeft was aanwezig. Daarbij mag ook gezegd worden dat de campus een esthetisch heel mooie plek is met mooie architectuur, wat zeker bijdraagt aan de romantische studiesfeer. “Harper library” zal ik niet gauw vergeten. Ik heb hier toch zeker wat late uurtjes mogen doorbrengen, maar in hoe mooi die omgeving wel niet was, was dat zeker geen straf. Studieplekken waren er overigens genoeg en de bibliotheek had een ongelooflijk brede collectie die de sociaal wetenschapper deugd doet.

Verder is het opvallend hoe veel beveiliging er op campus is. De campus kent een eigen politie-eenheid en op elke hoek van de straat, werkelijk elke hoek staat een beveiliging. Regelmatig kregen wij als studenten emails van de politie dat er onlangs een misdrijf was gepleegd rondom campus, met plaats en tijd zodat we wisten waar uit de buurt te blijven. Nu is dat misschien ook wel nodig in Chicago South-Side. Verdere voorzieningen als infrastructuur, vervoer was allemaal zeer goed geregeld.

Zelf doe ik een volledig theoretische studie, hierdoor heb ik niet veel te maken gehad met faciliteiten als onderzoekslabs bijvoorbeeld, maar de universiteit heeft mij altijd goed geboden wat ik nodig had. Een uitleg hiervan past wellicht meer bij vraag F.

Samenvatting:

Campus is mooie plek waarin de Chicago-style architectuur goed terugkomt. Zoek eens op “Harper Library” bijvoorbeeld. Daarbij levert campus ook alle faciliteiten die een student nodig heeft om goed onderzoek te kunnen doen. Ik ben zelf in ieder geval nergens tegenaan gelopen in het doen van mijn eigen onderzoek.

- e) **De corona-uitbraak in 2020 heeft bijna overal impact gehad op het onderwijs op universiteiten. Hoe was dat in het land van jouw buitenlandse bestemming? Heb je online onderwijs gehad? Hoe lang heeft de periode van online onderwijs geduurd? Ben je in die periode teruggekeerd naar Nederland? Of niet? En waarom wel of juist niet? Hoe heeft corona verder jouw buitenlandse studie beïnvloed?**

Ik heb door de uitbraak van het Corona-virus vanaf mei, in Nederland, online les gehad. Deze periode duurde van april tot 31 Juli, en ik moet zeggen, dat was vrij zwaar. De Universiteit heeft zelf alle maatregelen goed getroffen om het online-onderwijs zo goed mogelijk te laten verlopen, maar voor sommige zaken kun je geen maatregelen treffen. De verhuizing en het plots moeten weggaan van vrienden en je vertrouwde omgeving maakt dat je niet met een lekker gevoel naar Nederland gaat. Daarbij is ook het studeren vanuit je eigen slaapkamer al heel zwaar. Moeite met concentreren, je opgesloten voelen etc. Ik heb uiteindelijk nog best laat besloten om naar Nederland te gaan, en ik deed dit voornamelijk omdat de situatie in Amerika zo slecht werd en ik geen goede communicatie kon krijgen met mijn verzekeringsmaatschappij. Ik heb toen zelf maar het zekere voor het onzekere genomen. Achteraf gezien denk ik dat dat een goeie zet was, zeker nu de corona-cijfers daar zo uit de pan lopen. Gelukkig kon ik mijn studie wel verder zelfstandig afmaken. Ik doe een volledig theoretische studie en dus alles wat ik nodig heb is een stapel boeken, een tafel en een stoel. Natuurlijk mis je wel het persoonlijk contact met mede-studenten en docenten die uiteindelijk je werk maken tot wat het is, door debat en gesprekken bijvoorbeeld. Dit is dan misschien ook het meest schadelijke voor mijn studie-traject: door corona heb ik niet verder een band kunnen opbouwen met de professoren die mij uiteindelijk verder moeten helpen met mijn vervolgstudie. Ook de thuis-studeersituatie maakte het studeren niet leuker. Ik heb wel kunnen afstuderen. Ik krijg mijn diploma. Maar de laatste loodjes wogen zeker het zwaarst. Ik ben blij dat mijn kamer nu weer mijn kamer is, en niet mijn werkplek.

- f) **Onderwijs en kwaliteit (denk aan het gevolgde programma, studiedruk, kwaliteit van het onderwijs, begeleiding, aansluiting bij je eigen verwachtingen).**

De kwaliteit van het onderwijs was beter dan ik had durven dromen. Als politieke theorie student heb ik niet veel middelen nodig om mijn onderzoek te doen anders dan mensen in mijn omgeving met goede ideeën, een docent die goed het belang van de discussie voorop heeft staan, en studenten die bereid zijn hard mee te denken. Al deze facetten waren meer dan aanwezig. UChicago is een bekend (misschien wel het beste) instituut voor politieke theorie. Dit trekt veel talent aan onder zowel docenten als studenten. Tezamen maakte dit UChicago een intellectuele ervaring die mijn leven sterk heeft veranderd. De kwaliteit van de lessen was uitmuntend: variërend van het brede aanbod aan vakken (wat vaak een probleem is in de politieke theorie) tot aan het niveau van de discussie in de les

Nu moet daar wel bij gezegd worden dat dit ook tot de zekere spanning leidde. De onofficiële slogan van UChicago – en ik bedenk dit niet zelf – is “where fun comes to die.” Ik heb bijzonder veel “fun” gehad en het was een ervaring die ik voor geen goud had willen missen, maar de werkdruk was torenhoog. Het is continu op je tenen lopen. Studiedagen van minstens 12 uur zijn niet ongewoon, eerder de standaard. Dit wordt natuurlijk versterkt door de top-sport cultuur die daar heerst, met al dat talent dat samen komt. Het was daardoor zeker een stressvolle periode waarin ik ook voor het eerst te maken heb gehad met mentale gezondheidsklachten. Maar ik zou het er zo weer voor over hebben.

Samenvatting:

Ver boven verwachting. Politieke theorie is een vakgebied waar de middelen niet altijd voor handen zijn om een breek pakket aan vakken te kunnen bieden. In Chicago was dat anders: breed aanbod en bovenal fantastische begeleiding. Een plek waar talent samenkomt.

g) Toekomstplannen en wat voor rol spelen de VSBfonds waarden daarin?

Nu ik mijn master-diploma heb gehaald, hoop ik in het vervolg een PhD-opleiding te kunnen doen waarin ik mijn onderzoek verder uitwerk om dan, uiteindelijk, academicus te kunnen worden. Ik ben sinds mijn master-opleiding een beetje veranderd van onderzoeksinteresse, maar niet al te veel. In mijn bachelor kwam ik vooral op voor de politieke rechten van laag-opgeleide burgers, en in mijn master heb ik een manier gevonden om de waarden die ten grondslag liggen aan het argument voor de laag-opgeleiden breder te trekken naar een democratisch model waaronder ieders belang besproken kan worden. Het maatschappelijk relevante aan mijn studie is dat het politieke thema's bespreekt die nu in Nederland tot zekere problemen leiden in de bestuurbaarheid maar ook de legitimiteit van de democratie. Zo adresseer ik bijvoorbeeld het feit dat het parlement tegenwoordig geen plek meer is voor debat, of dat de toenemende fragmentarisering van het parlement leidt tot de noodzaak kleinere meerderheidscoalities te vormen. Een antwoord op dit soort problemen probeer ik te formuleren via een ander democratie model genaamd "deliberatieve democratie." Hierin staat voorop het gebruik van argumenten (in plaats van partij belang) en, door middel van het gebruik van argument, iedereen zijn of haar status als moreel autonoom persoon te erkennen, een gelijkwaardig mens die het verdient met respect behandeld te worden. Dit zijn waarden die ik niet terug zie in een democratie als de onze waarin sociale conflicten beslecht worden door coalitie-onderhandelingen. Ons "poldermodel" heeft ons lang goed gediend, maar we moeten ook verder kijken. "Onderhandelingen" geeft al aan dat de sociale binding niet diep is, net als dat je geen diepe sociale binding heb met de bank waar je mee onderhandeld. Wat misschien nodig is, dus, is een model gebaseerd op dialoog, waarin niet "special interests" maar gelijkwaardigheid voorop staat, waar mensen de moeite nemen elkaars belang serieus te nemen en op die basis bereid zijn hun blikveld te verbreden. Als ik zo naar de activiteiten kijk van het VSBfonds waaraan ik heb deelgenomen, dan zie ik veel raakvlakken met waar we voor staan, onze idealen. Deze draag ik dan ook graag uit in mijn werk later in de wetenschap, maar ook als wetenschapper achter de politiek of de samenleving waarin dit soort idealen tot uitvoering worden gebracht.

h) Eventuele suggesties ter verbetering van het VSBfonds Beurzenprogramma.

Het enige waar ik tegenaan liep was dat ik maar voor 1 universiteit een begroting in kon vullen terwijl ik nog niet wist voor welke universiteit ik aangenomen zou worden. Ik had het wellicht prettig gevonden als ik meerdere begrotingen in kon vullen. Maar mocht u deze informatie zelf niet nodig hebben, dan begrijp ik natuurlijk dat mijn opmerking vervalt.